

постелкыѣ, и двѣ рѣцѣ дѣбняшы по'стѣ-
ныѣ. Той прострѣ рѣцѣ и напипа ови-
снжыйгѣ рѣжавникѣ на женскѣ пощѣхъ
дрехѣхъ, на коѣхъ тантелыгѣ той захва-
наѣ да цѣлува.

Какво наказаніе ми е любовта ти, ка-
то не можда да ти гледамъ шушяше, той.
А ты снатури прѣстѣгъ на устныѣ, му
задат му каже да мълчи.

II.

Часътъ вече бѣше билъ два по цирь
полунощъ, когато излѣзе самъ дѣбомъ
отъ къщѣтъ на графинѣтъ. Бѣше вече
силно острастенъ отъ радость и сякашь че
пѣанъ. Мозъкътъ му клочочаше и като че
кыпнуваше прѣпълненъ отъ удоволствіе.
Небето бѣше ясно и звѣздно. При единъ
полусрутень зидъ видѣ купъ камъніе,
подъ които ся висеше череша въ пълень
цвѣтъ, прострѣ ся на тѣхъ. Прѣзъ цвѣ-
тущыѣ клонѣ на черешѣтъ гледаше
блестящы златозарныѣ звѣзды, които
изгасвахъ една по другѣ колкото набли-
жаваше зората. А насрѣщу пѣтечкѣтъ
цѣргливъ единъ славей, кащилъ на дър-
вото чуруликаше буйно и не прѣсѣчно.
Въ изгѣшеніето на душѣтъ си струва-